

at jeg ikke kan anerkende, at København kan staa som et isoleret Fænomen med Hensyn til Nedsættelse af Afgiften; jeg finder det urimeligt, at der skal finde en saadan Nedsættelse Sted her i København, hvor Publikum dog har andre Befordringsmidler, f. Eks. Sporvognene, naar der i de Egne, hvor Befolkningen har vanskelig Adgang til andre Befordringsmidler, skal betales den høje Afgift. Derfor er jeg gaaet med til at forlange det paagældende Punkt ført tilbage til Folketingets Affattelse ved tredje Behandling.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Wilmann i de Betragtninger, han har gjort gældende. Jeg anser dette Punkt for bedst affattet i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget her i Folketinget. Naar jeg er gaaet med til en anden Affattelse af dette Punkt, er det for at opnaa Enighed med Landstinget, saaledes at vi kan faa Automobilloven gennemført. Jeg vil derfor ikke stemme mod det Mindretalsforslag, som er stillet og motiveret af det ærede Medlem Hr. Wilmann.

Tilbage er der det bornholmske Spørgsmaal. Der er vel nok noget berettiget i det, der er fremført om, at Bornholm kan blive uretfærdigt stillet, naar Øen betragtes som en isoleret Del af Danmark og kun faar den Automobilafgift, der falder paa Bornholm. Naar Bornholm betragtes som noget for sig, faar Øen ca. 40 000; hvis den derimod gaar ind i Fordelingen, vil den, efter hvad der er oplyst af Statistisk Departement, faa 100 000. Det er et meget stort Beløb, Bornholm saaledes vil faa, og det er maaske for meget. Derfor vil jeg gerne, ligesom flere andre ærede Medlemmer, henstille, at hele Spørgsmaalet om Automobilafgiftens Fordeling imellem de enkelte Kommuner bliver taget op til fornyet Overvejelse. Jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt Fordelingen i den øvrige Del af Danmark er rigtig, og tager vi Bornholm med, vil det samme være Tilfældet. Jeg vil derfor meget henstille, at den højt-ærede Justitsminister har sin Opmærksomhed henvendt paa Indberetningerne fra de forskellige Amts-Kommuner og fremkommer med Forslag til Ændring af denne Lovs Bestemmelser om Fordelingen af Afgifterne, hvis det skulde vise sig, at den er urigtig.

Christen Ernst Christensen: Jeg skal blot belyse en enkelt Side af det, der her er nævnt af det ærede Medlem Hr. Boa, der udtalte, at man selv paa maanelyse Aftener kan have Brug for Lygte,

idet man kan komme til at køre gennem en mørk Skov. Det kan man godt komme til, og Maanen kan gaa bag en sort Sky. Men saa behøver Kusken blot at have en Kniv og et Stykke Reb og dernæst en Lygte og Tændstikker. Saa tænder man Lygten; det er en overmaade billig og udmærket Udvej. Med Hensyn til at køre med Lygte i Fuldmaane kan der unægtelig opstaa en ejendommelig Situation. Den kan maaske belyses ved følgende klassiske Eksempel: En Gang i længst forsvunden Tid var der tre danske Digttere, der havde gennemsoldet en Nat, og som var kommet ind paa Kongens Nytorv. Det var hen paa Dagen; de ramlede paa en Lygtepæl, og i Betragtning af den ejendommelige Situation lavede de Kæde omkring Lygtepælen og lavede følgende Vers:
Hvad er vel saa sært som en Lygte ved Dag,
naar blegrudet, blank og forsovet
den løfter mod Himlen i udslukt Ro
sit lyse og yndige Hoved.

Saaledes var Situationen.

Brochmann: Jeg beklager, at der ikke er taget mere Hensyn til de ventende Passagerer ved Sporvognsstoppestederne. Det er nu bestemt, at Bilerne har Ret til at køre der forbi. Det vil altsaa sige, at ved Efteraarstide, naar Gaden i mange Tilfælde er bedækkede med Pløre, har et Automobil Ret til at oversprøjte 15—20 eller maaske endnu flere Passagerer med Mudder, for at de faa Passagerer, der sidder i Automobilet, kan komme hurtigt af Sted. Det er en Hensynsløshed mod det store Publikum. Jeg beklager, at der ikke er taget Forholdsregler til at beskytte Passagererne ved Sporvognsstoppestederne. Jeg indrømmer, at den første Bestemmelse, at Konkuktøren skulde kunne standse Automobilet ved at række Haanden ud, var utilstrækkelig; jeg tillod mig at henstille, at det skulde være en af de ventende Passagerer, fordi Passagererne er direkte Part i Sagen, men det har man altsaa ikke kunnet gaa med til.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til den Opfordring, der er rettet til Justitsministeren om at have et skarpt Øje med Væddeløbene. Det er ganske meningsløst, som denne Automobiljagt fortsættes. I Dag læser man i et københavnsk Blad et klassisk Eksempel paa, hvorledes denne vilde, meningsløse Væddekorst drives. Overskriften lyder: Frygtelig Bilulykke paa Køge Landevej. Fabrikant Christensen, Schleppegrellsgade 8, blev dræbt paa Stedet, og Ekviperingshandler Vogel blev livsfarligt saaret. Derefter følger saa en